युद्धकाएउं

LXX.

स कताश्चो कतर्यो भूमौ तिष्ठन् निशाचरः। इन्द्रजित् परमक्रुद्धः प्रजन्वाल च तेजसा ॥१॥ तौ धन्विनौ जिघांसत्तावन्योन्यमभितः स्थितौ । शृष्रभाते मदोन्मत्तौ वने गतवृषाविव ॥२॥ विगर्रुयतावन्योन्यं तौ राच्चसवनीकसां। भर्तारी जन्नतुर्युद्धे संपतन्ती ततस्ततः ॥ ३॥ स क्रोधाच पितृव्यस्य क्रुडश्चापि क्तैक्यैः। प्रतिगृत्यार्दयञ्चापं शरैर्लन्मणमिन्द्रजित् ॥ ८॥ मुक्तमिन्द्रजिता तत् तु शर्जालमरिन्दमः। **त्रवार्**यदसंश्रालो मरुत् परमद्वः सर्ह ॥५॥ लच्मणेन्द्रजिती वीरी महाबलपराक्रमी । म्रन्योन्यं निशितेर्वाणैर्तप्रतुर्भीमविक्रमी ॥६॥ प्रस्पर्बंधे वीरी निविष्टी ती महाबली । चक्रतुर्घीरमन्योन्यं शर्जालाकुलं रणं ॥०॥ ललारे लन्मणं वाणैः सुपुङ्गेस्त्रिभिरिन्द्रजित्। ग्रभेग्नकवचं भिन्ना विव्याध लघुरुस्तवत् ॥ ६॥ **ऋर्दितश्चेव वाणैश्च तदामित्रेण ल**न्मणः। उद्ववाक् शरान् घोरान् रावणस्य सुतं प्रति ॥ १॥